

בין שני לאומים — הלאום הפלסטיני והלאום הישראלי. השקפתו של אדם בענייני גים סוציאליים וגישתו לעתיד התברתי של האנושות אנם רלוונטיים לעניין זה לחלוטין. ריאקציונר הדוגל בשלום בין שני עמינו עדיף על מארכסיסט מושבע הדוגל בסיפוח השטחים הכבושים לישראל — וגם כאלה אינם חסרים אצלנו.

גם האוריינטציה הבינלאומית של אדם — אהדתו לארצות-הברית, לברית-המועצות או לעולם השלישי — אינה רלוונטית. גורמים אלה יכולים לעזור או להפריע, אך השלום צריך לקום בין עמינו. אחרת לא יקום — ואילו היה קם, לא היה מחזיק מעמד.

לכן, כל אמות-המידה האלה — קומוניזם.

האירגון מותרם על-ידי מעצמת-העל הנייה, ארצות-הברית התומכת בממשלת-בגין. אולם גם בגין אינו מקבל תכתיבים אמריקאיים באופן אוטומטי, ולא פעם הוא ממרה את פיה של וושינגטון בגלוי. אש"ף, המייצג את התנועה הלאומית של עם גא ולוחם, בוודאי אינו צריך לקבל אוטומטית דרישות סובייטיות הסותרות את האינטרסים הבסיסיים של העם הפלסטיני.

זאת ועוד: מכיוון שרק"ח היא, מבחינת הרכבה, מיפלגה ערבית, שכמעט כל חבריה הם בני העם הפלסטיני, הרי שדו"ר שיה בין אש"ף ורק"ח אינו דרישה כלל, אלא חדישה. לא דיאלוג, אלא מנוולוג. אין לו ערך כלשהו, ולוא גם הזעיר ביותר, לשינוי דעת-הקהל בישראל. החלטה על דרישה כילעדי עם

..הקרקע בוערת מתחת לרגלינו -

הזמן להחליט הוא עכשיו!

מארכסיזם, ציונות — אינן רלוונטיות לציור השלום והדרישה בינינו. הדרישה צריך להתחדש ולהמשך בין הכוחות משני המחנות הלאומיים הדוגלים בפיתרון קונקרטי לסיכסוך הטראגי בין עמינו.

לשון אחרת, השותפים לדרישה צריכים להיות כל הכוחות, החוגים והאישים הדוגלים בעקרונות הבאים:

- (1) ההכרה בזכות העם הפלסטיני להגדרה עצמית, ובכך זה זכותו למדינה משלו לצד ישראל.
- (2) שיבת ישראל לגבולותיה שמלפני מלחמת יוני 1967, וזכר תה להתקיים כגבולות אלה בשלום וכביטחון.
- (3) הכרה חדרית בין מדינת ישראל ובין אש"ף, כנציג הביטחוני ערי שני העם הפלסטיני.
- (4) זכות הפליטים לשיבה או לפיצויים.

(5) התנגדות פעילה לפעולות דיכוי, נישול והתנחלות כשטחים הכבושים.

מבחינה מעשית, ההחלטה המאפיינת שרת דרישה עם רק"ח בלבד היא מגוחכת.

רק"ח היא במהותה מיפלגה ערבית. ביציבור היהודי אין היא מייצגת אף שבריר של אתנו.

יתר על כן, לגבי הרוב העצום של הישראלים, רק"ח היא מחוץ לתחום הפוליטיקה הישראלית, בשל תמיכתה הבולטת-מסויגת בממשלת ברית-המועצות גם בענייני נים כמו יחסם של השולטנות הדיכויים ליהודים, לזכות ההגירה ולזכויות-הארם בכללן.

רק"ח משתתפת, כמובן, במסודות הפרלמנטריים של ישראל (המוגדרים על-ידי חוגים מסוימים באש"ף כ"גישות הציוניות"). אחרי הבחירות האחרונות אף הביעה את נכונותה להשתתף בקואליציה ממשלתית בראשות המערך, ואילו המערך הודיע כי בשום פנים ואופן לא יסכים לעולם לשתף את רק"ח בקואליציה עימו.

אינו בא לזלזל בפעולות חיוביות רבות של רק"ח למען האוכלוסיה הערבית בישראל, ולמען הפוליטיקה המוכנסת בשטחים הכבושים. מצאתי את עצמי פעמים רבות בחיות אחת עימה בעניינים אלה. גם את סירבתי מעולם לשתף פעולה עם רק"ח. כמו עם כל גורם אחר, במאבק למען זכויות-הארם בישראל ובשטחים הכבושים על-ידיה.

אך איזה ערך יכול להיות לדרישה בין אש"ף ובין מיפלגה זו, המתואמת בפרטי-הפרטים עם המדיניות הסובייטית? ממי לא תנהג רק"ח לפי הבחירות הסובייטיות, ללא הסתייה הקלה שבקלות. לעולם לא תמתח הרק"ח ביקורת גם על מוג'האוויר במוסקבה. אם כן, די בדרישה בין אש"ף ומוסקבה.

ברור לי שאש"ף זקוק בימים אלה לסיוע מצד ברית-המועצות וידידותיה, מאחר ש-

זוג דיפלומטי

רונה וריפעת צולמו על-ידי העולם הזה במסיבת יום-ההולדת של פנינה רוזנבלום. שלא הכירה את שניהם. מנהל המלון ביקש את פנינה להזמין את אל-אנצרי, והוא הביא את ידידתו הבריטית.

הם נראו ביחד בכל האירועים חברתיים, ונחשבו כזוג הרומנטי של המושבה הדיפלומטית בישראל. היחסים בין השניים היו הדוקים עד כדי כך שאחת העיתונאיות הגדירה אותם פעם, בכתבה שהגישה לעיתונה, כ"ריפעת אל-אנצרי וריפעתו". רונה ריצי, המזכירה הראשונה של שגרירות בריטניה בישראל, וריפעת אל-אנצרי, המזכיר הראשון של שגרירות מצריים בישראל, היו לגבי כל מי שהכיר אותם אישית זוג לכל דבר. רונה ריצי הגיעה לישראל לפני שנה.

הם הכירו בלונדון - היא הועברה לארץ - הוא ביקש להישלח הנה -

האם היתה זאת אהבה תמימה?

קודם לכן עבדה במשרד-החוץ בלונדון. מיד עם הגיעה שכרה את דירתה של כרימלה שפר, אשת יחסי-הציבור של מלון פלאזה בתל-אביב, שיצאה עם בני-מישפחתה לשהות בת-שנתיים בלונדון. הדירה ברחוב וולפסון בהרצליה נראתה לרונה כי נוחה, והיא דאגה לרהט אותה לפי טעמה האישי, כשהיא מוסיפה אביזרים שרכשה בשוקי-הפישפשים של לונדון וגלאזגו. אך בעיקר בלטה בדירה הצמחייה. רונה ריצי אהבה צמחים.

היא התוידדה עם אשת-חברה ישראלית, שפגשה במסיבות הדיפלומטים ובאירועים עם הנוצצים האחרים של תל-אביב. לי אותה אשת-חברה סיפרה רונה כי היתה רוצה לגדל בדירה בעל-חיים, חתול או כלב, ובקשה ממנה לחפש עבורה חיה כזו. הידידה החליטה להפתיע את רונה, וכשזו מונתה לתפקיד המזכיר הראשון, העניקה לה במתנה חתול סיאמי. רונה הבטי

דיפלומטית סקרנית

רונה היא בוגרת הפקולטה למישפטים של אוניברסיטת גלאזגו. היא